

V niekoľkých posledných rokoch sa v nemeckých hovorených jazykoch rozvinul smer tzv. "Migrationsliteratur" (ďalej migračná literatúra) .

Akby v šesťdesiatych rokoch vychádzal z staršieho javu tzv. "Gastarbeiterliteratur", nadväzuje naň dnes už len veľmi voľne.

Lze ho zhruba charakterizovať ako proud zastúpený väčšinou ženskými autorkami, ktoré vo svojej tvorbe tematicky a topologicky propojujú nemeckú hovorenú jazykovú zemi a svoju pôvodnú domovinu. Autori v tejto kategórii boli dosiaľ rozdeľovaní podľa zeme pôvodu, materského jazyka alebo tematiky, ktorou sa zaoberajú. Autorka textu považuje v nadväznosti na prácu Immacolaty Amodeo túto kritiku za nedostávajúcu, najmä preto, že často vedú k splynutiu kategórie migračnej literatúry s literatúrou exilovou. Za stezejší problém migračnej literatúry považuje autorka otázku jazyka, respektíve súvislosti rôznych jazykov, ich propojovanie, prenos z jedného jazyka do druhého, prípadne inovovaných koncepcií jazyka na úrovni syntaktickej, semantickej a zväčša obecné ieceno na koncepcijnej úrovni myslenia. Jednotlivé slovo alebo slovné spojenie býva vo svojom nemeckom a cudzojazyčnom kontexte iniciatorom a základným kameňom literatúry i prozaickej i básnickej tvorby autora. Sústredenie na jazyk ako literatúru zprostredkovateľa a tvorca reality sa literatúra "migranta" odlišuje od literatúry exilovej alebo jazykovo zmienenej "Gastarbeiterliteratur".